

عنوان مقاله:

نظریه شرط جزایی در حقوق ایران و انگلستان

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

رضا زهره وند - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

حمید رضا علی کرمی - استادیار گروه حقوق خصوصی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله به بررسی نظریه شرط جزایی در حقوق ایران و انگلستان پرداخته شده بود. فقر علمی و تحقیقی مربوط به موضوع مورد بحث و کلا موضوعات مربوطه می باشد؛ از جهات اهمیت پرداختن به این موضوع بوده. لازم به ذکر است که شروط جزایی یکی از اقسام جریمه است و به شروطی اطلاق می گردد که هدف اصلی آن بازدارندگی شخص متعهد از نقض قرارداد است، نه تعیین پیشاپیش خسارت و جبران آن. لذا کامن لای انگلیس، برخلاف حقوق ایران، مرز قاطعی بین وجه التزام و شروط جزایی ترسیم و شروط اخیر را باطل اعلام کرده است و مشروط له تنها می تواند خسارات واقعی وارد را مطالبه کند. مهمترین دلیل بطلان این شروط آن است که طرفین قرارداد نمی توانند یکدیگر را مجازات کنند. مقاله پیش رو در صدد تحلیل ماهیت، موجبات و شرایط شروط جزایی اند و مهمترین معیارهای تفکیک شروط کیفری از وجه التزام و سایر عناوین مشابه را مورد بررسی قرار داده اند. قابل ذکر است که در این پژوهش، موضع حقوق ایران را در خصوص شرط جزایی مورد بررسی قرار داده اند و در پایان نتیجه گرفته اند که در حال حاضر در حقوق ایران، جریمه های قضایی ممنوع و یا دست کم بسیار محدود شده اند و جریمه های قضایی دامنه محدودی دارند.

کلمات کلیدی:

شرط جزایی، نظریه شرط جزایی، جریمه قراردادی، حقوق ایران، حقوق انگلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532750>

